

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Tertivs Et Qvartvs Decretalivm Libri continentur

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

De Rerum Permutatione. Tit. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95279](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-95279)

quæst. 5. à princ. Ouid. de Amicis in repetit. huius cap. quæst. 21.

169 In ead. gloss. ibi, Ecclesiæ. Notatur ad hoc quod alienatio rei emphyteutice prohibetur fieri in Ecclesiæ, quia censetur facta in potentiores, ut per Card. Mantic. de racitis, & ambig. comment. lib. 22. tit. 21. n. 36. Cald. Pereira de potestate elig. c. 1. à num. 15. Ouid. de Amicis in repet. huius cap. q. 22. Rota decis. 603. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 170. n. 1. p. 2. Stephan. Gratiæ. discept. forens. tom. 3. c. 533. n. 29.

170 In ead. gloss. ibi, Capitanei. Notatur ad hoc quod capitanei sunt prohibiti habere rem emphyteuticam, ut per Host. hic n. 61. Butr. n. 16. Redoan. d. c. 9. num. 4. Cardin. Tusch. d. lit. E. concil. 158. n. 6. Cald. Pereira de potestate elig. c. 3. n. 2. Ouid. de Amicis in repet. huius cap. q. 25.

171 Sunt autem capitanei in nostro proposito, qui in Regno Neapol. Barones dicuntur, Martin. Freccia de subfeudis Barorum lib. 2. cap. vendimus. n. 10. Vincent. Franch. decis. 211. n. 5. Capye. decis. 27. n. 40. Ouid. de Amicis d. q. 25. n. 2. vbi n. 3. tenet quod eodem modo prohibiti sunt mulieres, & n. 4. de curiis, & n. 5. de fisco. Limitantur tamen dicta de personis prohibitis, nisi persona prohibita si confors, vel confocius in eadem re emphyteutice, quia in eum alter socius potest partem suam irrequisito domino alienare Redoan. d. q. 79. n. 5. Card. Tusch. d. concil. 158. à n. 6. Cardin. Mantic. d. lib. 22. tit. 21. n. 35. Cald. Pereira d. c. 1. n. 23. Limitatur etiam nisi dominus directus consentire rem peruenire ad potentiores, seu personas prohibitas Cardin. Tusch. d. concil. 158. n. 13. Vel quando dominus directus est æquè potens sicut ille, in quem emphyteuta alienat Card. Tusch. d. concil. 158. n. 6.

De Rerum Permutatione.

T I T. X I X.

S V M M A R I V M

- 1 Doctores referuntur qui super hanc rubr. scripsere.
- 2 Permutationis beneficiorum materia vbi tractetur ostenditur.
- 3 Permutatio dupliciter accipi potest, latè scilicet modo & generaliter, vel strictè, & specialiter.
- 4 Permutatio generaliter sumpit caput quamlibet commutationem, sub quoque ambitu complectitur omnes tam innominitos, quam nominatos contractus, non quidem gratuitos, sed respectuosos, quales sunt illi, in quorum quolibet datur, fit, aut promiscuitur hinc inde aliquid in recompensationem, & commutationem pro alio, ut per Richard. in princ. Insti. quibus modis re, num. 94. Molin. de insti. tract. 2. disp. 396. col. 1. antem. & in hoc sensu comprehendit emptionem, locationem, societatem, & similes contractus, si quidem in his omnibus praedita commutatione reperitur, prout considerat gloss. in rubr. Choc. tit. vbi Bart. num. 1. & 2. Bertachin. de gabell. membr. 3. octauo partis princ. num. 3. glossi. verbo facias, ver. vel dic, in l. iurisgentium 7. ff. de pastis. Hoc siens. in summa huius tit. num. 1. Fortun. in d. l. iurisgentium, in princ. à num. 7. & 17. col. 3. Pichard. vbi supr. num. 95. Molin. d. col. 1. Rebello de obligat. ius. p. 2. quæst. 1. f. 2. prope fin. Secundo modo, strictè scilicet, & specialiter accepta permutatio non comprehendit quamlibet commutationem, nec illi competit indiscriminatum, ut videre est in permutatione rei pro certo precio in pecunia numerata, ex hac enim commutatione non resultat permutatio specificè sumpta, sed tantum venditio, iuxta text. in princ. & in §. pretium autem, iuncto §. item pretium, Insti. de empt. Idem videre est in commutatione rei, seu vobis eius, aut operarum alienis pro certa mercede, ex hac enim non insurget permutatio in sua specie, sed tantum locatio, & conductio, iuxta princip. Insti. de locat. & tex. in l. iurisgentium, in §. at cum dolo, ff. de prescript. verb. Comprehendit ergo ut sic solam commutationem rei pro alia re, ut infra ex definitione apparebit, & secundum eam sortitur speciem contractus distinctam a contractu venditionis, locationis, & ceterorum sine iuriis civilis, sive iurisgentium, & constat ex text. expresso in d. §. item pretium, notant Bart. & Iaf. in d. l. iurisgentium, ex num. 7. Hostiens. ac alij citatis locis.
- 5 Permutatio dupliciter potest considerari, primò ut in esse omnino perducta, postremò ut inchoata.
- 6 Permutatio dupliciter potest considerari, primò ut in esse omnino perducta, postremò ut inchoata.
- 7 Permutatio dupliciter potest considerari, primò ut in esse omnino perducta, postremò ut inchoata.
- 8 Permutatio inchoata continetur sub contractu, do ut des.
- 9 Permutationis partum sine vlla traditione celebratum permutatio non est.

1 VPER hanc rubrie. scripserunt Zabarell. Ioan. Andr. Imola, Anania, Guid. Papa, Barba. Butr. Anch. Panorm. Guillelm. Durand. in breviario aucto-

fol. 99. verso, Ioan. de Londris in breviario sanctorum Canon. fol. 174. Petr. de Ravenna in compend. iuris Canonici, Martin. Mefnart. in epitome Decret. fol. 112. Dan. Venator in analysi methodica iuris Pontif. à pag. 423. Goffred. & Hostiens. in summa huius tit. Alex. Callan. & Anastas. Germon. in parasitili ad quinque libros Decretal. sub hoc tit. Barthol. Carthagena in expedit. tit. Canon. sub eod.

De Permutatione beneficiorum tractans edidere Federic. de Senis, Egid. Bellam. Petr. de Vlaldis, Andr. Gambarus, & noue Ioan. à Cochier, agunt etiam Bellacomb. Soar. & alij rom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 42. de rerum Ecclesiasticarum permutatione. Rebuff. in praxi de beneficiis, tit. de perm. Azot. insti. moral. p. 2. lib. 7. cap. 29. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 14. num. 38. cum seqq. Mandos. de signatura gratie, tit. de perm. Soar. de Relig. tract. 3. lib. 40. 3. com seqq. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 4. Leff. de iustitia, lib. 2. c. 34. dub. 6. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 30. tract. 3. a. n. 342. Vincent. Filliuc. tract. 40. c. 9.

Permutatione.] Permutatio dupliciter accipi potest, latè scilicet modo & generaliter, vel strictè, & specialiter. Primo modo accepta caput quamlibet 4 commutationem, suoque ambitu amplectitur omnes tam nominatos, quam innominitos contractus, non quidem gratuitos, sed respectuosos, quales sunt illi, in quorum quilibet datur, fit, aut promiscuitur hinc inde aliquid in recompensationem, & commutationem pro alio, ut per Richard. in princ. Insti. quibus modis re, num. 94. Molin. de insti. tract. 2. disp. 396. col. 1. antem. & in hoc sensu comprehendit emptionem, locationem, societatem, & similes contractus, si quidem in his omnibus praedita commutatione reperitur, prout considerat gloss. in rubr. Choc. tit. vbi Bart. num. 1. & 2. Bertachin. de gabell. membr. 3. octauo partis princ. num. 3. glossi. verbo facias, ver. vel dic, in l. iurisgentium 7. ff. de pastis. Hoc siens. in summa huius tit. num. 1. Fortun. in d. l. iurisgentium, in princ. à num. 7. & 17. col. 3. Pichard. vbi supr. num. 95. Molin. d. col. 1. Rebello de obligat. ius. p. 2. quæst. 1. f. 2. prope fin. Secundo modo, strictè scilicet, & specialiter accepta permutatio non comprehendit quamlibet commutationem, nec illi competit indiscriminatum, ut videre est in permutatione rei pro certo precio in pecunia numerata, ex hac enim commutatione non resultat permutatio specificè sumpta, sed tantum venditio, iuxta text. in princ. & in §. pretium autem, iuncto §. item pretium, Insti. de empt. Idem videre est in commutatione rei, seu vobis eius, aut operarum alienis pro certa mercede, ex hac enim non insurget permutatio in sua specie, sed tantum locatio, & conductio, iuxta princip. Insti. de locat. & tex. in l. iurisgentium, in §. at cum dolo, ff. de prescript. verb. Comprehendit ergo ut sic solam commutationem rei pro alia re, ut infra ex definitione apparebit, & secundum eam sortitur speciem contractus distinctam a contractu venditionis, locationis, & ceterorum sine iuriis civilis, sive iurisgentium, & constat ex text. expresso in d. §. item pretium, notant Bart. & Iaf. in d. l. iurisgentium, ex num. 7. Hostiens. ac alij citatis locis.

Definitur autem permutatio ut sit vnius rei vicaria præstatio secundum Host. in summa huius tit. n. 1. cuius verba Fortun. in d. l. iurisgentium, n. 13. transcripsit in hunc modum. Permutatio est de specie ad speciem hinc inde facta præstatio; & quidem merito, quia ipse Host. ibid. num. 2. dum constituit permutacionem non

non dari nisi de specie ad speciem, satis ostendit mente suam in d.m.1. fuisse, verbum rei, de quo in dicta definitione, accipere non quidem in sua latitudine, secundum quam comprehendit ea, etiam qua in genere constitunt, iuxta text. in l. nominis 6. & in l. res appellatio 5. imm. 1. pecunia verbum 178. & l. pecunia nomine 222. ff. de verb. signific. sed potius illud usurpare pro specie iuxta transcriptionem Fortun. ubi proxime, & ita in hunc sensum praeditam Hostiensis definitio nem accipiunt, & sequuntur Azor. in summa, huius tit. Bart. in l. 2. in princ. ff. si certum per. vbi Iaf. n. 7. & 8. & Angel. num. 9. Aretin. in §. actionum 3. num. 26. In p. de aliorum. vbi Iaf. num. 92. Rebuff. in praxi sub hoc tit. num. 1. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 8. in fine, communis, vt per Fortun. ubi supra, & per Ludovic. Gom. in d. actionum 3. num. 26. & per Pinel. in rubr. de refind. vendit. part. 2. cap. 10. num. 10. Sed melius permutatione perfecta definita potest vt sit rei propria, sine quoad dominium, sine quoad administrationem sub ratione rei hinc inde dato actualis, vt per Dec. in l. 2. n. 12. l. 1. ff. si certum per. Fortun. Gom. Pinel. citatis locis, Giron. in tract. de gabellis. p. 9. in princ. num. 4. Molin. d. tract. 1. disp. 2. 5. vol. 2. post med. & disp. 396. col. 1. in med. Dixi, datio, loco generis ad omnes alias dationes tam respectivas, quam gratuitas, qua tamen non habent naturam, & speciem contractus permutationis: cetera autem particulae denont differentias essentiales, secundum quas ipse alii essentialem distinguunt. Dixi, sub ratione rei, vt constet quod licet permutationis contractus cadat non solum super re, qua consistit in specie, sed etiam in genere, tamen non cadit nisi super illis, qui retinent formaliter rationem rei vt rei, non verò vt pretijs, seu mercedis, tunc enim non erit permutation, sed venditio, locatio, aut alijs similis contractus qui ceciderint super re, non qua res est formaliter, sed qua pretium, vel merces.

7 Permutatione duplum potest considerari, primum quidem vt in esse omnino producta, quando scilicet ex vtraque parte traditio interuenit; postremo verò vt inchoata, quando scilicet stat in traditione alterius partis, nec adhuc ex vtraque traditum est, etenim sine uno, sive altero modo huiusmodi traditio in vim permutationis facta consideretur, si alia qualitates ad permutationem necessarie concurredant, semper ipsi convenit nomen, & substantia permutationis, licet diversimode: traditioni namque mutuè convenit completem, traditioni verò ex altera tantum parte convenit solum inchoate, quod tamen satis est vt habeat dicatur habere veram, licet non completam, sed imperfectam rationem permutationis, iuxta text. in l. 1. §. item empl. ff. hoc tit. & in l. cum precibus. C. cod. & in l. naturalis. §. 1. ff. de prescript. verb. quamvis Fortun. in d. laurigenium. n. 11. col. 2. in fine. Ludovic. Gom. in d. §. aliorum. n. 28. & Anton. Fab. comedit. lib. 6. c. 9. pag. 5. in fine, & pag. 6. in princ. Ferret. in d. l. laurigenium, in princ. n. 17. alter explicit. Posteriori modo permutatione considerata continetur sub contractu de ut des, & cum eo vnum, & idem constituit, nec differenti in modo celebrandi, nec in rebus super quibus celebrantur, nam promiscue fieri possunt super rebus generis, & speciei certe, vel incerte, licet essentialem differantur si permutatione primo modo consideretur. Padium verò permutationis sine vlla traditione celebrantur permutatione non est, tunc namque distat ab essentia ratione permutationis, qua vltra alias qualitates, de quibus in eius definitione, consistit in eo quod vel mutua actualis traditio ad eius consummationem, vel saltem ad alteram partem ad eius inchoationem interueniat; atque ita quod huiusmodi pactum

Barker. Collect. Tom. 11.

simplex de permutatione non sit permutation, resolutum Bald. in l. 1. col. vol. C. hoc tit. Iaf. in l. 1. ex n. 10. ff. cod. Bertachin. de gabell. p. 3. partis 8. n. 48. Mench. illustr. lib. 1. c. 11. n. 21. Molin. de instit. tract. 2. disp. 397. col. 1. versic. dubium est.

S V M M A R I V M.

- 1 Princeps potest rem Ecclesie immobilem per permutationem acquirere data re meliori, vel aequali.
- 2 Capituli maior pars debet consentire vt Princeps possit rem Ecclesie immobilem per permutationem acquirere data re meliori, vel aequali.
- 3 Declaratur text. in cap. si quis 12. q. 2.
- 4 Decimo feudales hodie retineri non possunt a laicis, nisi Ecclesiam compensauerint de re maiori, vel aequali.
- 5 Alienatio rei Ecclesie non dicitur vtilis, vbi ipsa Ecclesie tantum recipit, quantum dimit.

C A P. Si Princeps. I.

Ex Concil. apud Sylvanectum.

Princeps potest ex rationabili causa commutare rem suam immobilem cum re immobili Ecclesiastica, si res, quam dat, sit maior, vel saltem aequalis, & super tali permutatione debet publicari scriptura facta a Princeps, & communis fieri de communis voluntate partium. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarel. Burr. Ioan. Andre. Imola. Anan. Hostienf. Anchur. Henric. Barbat. Panormit. Guid. Papa. Vivian. in ration. lib. 3. iuris Pontificis pag. 187. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 434. remissiu Ximen. in concord. part. 1. & 2. referant a Burchard. lib. 3. Decret. c. 165. & Iuo. part. 2. c. 184. & ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 3. tit. 16. cap. 1.

Permitit hic text. res Ecclesie etiam immobiles alienari facta permutatione cum Princepe datu re meliore, vel aequali. Ratio est quia in hac specie est evidens utile sine danino Ecclesie gratian Principis promoveri, vt pater, solent enim plerunque Reges Ecclesias defendere & singularibus beneficiis ornare: debet tamen maior pars Capituli consentire, ne forsan res deterior offeratur a Princepe, vt bene communis intellexit in presenti; deinde vt intelligat Princeps velle rem Ecclesie in suos, aut suorum usus rationabiles, non verò vt vel ipsi Ecclesie, vel aliqui in iustitia noceat, id enim text. significat cum causa rationabilis mentionem faciat, satisque censuit auth. de non alienan. & auth. sed & permovere, C. de Sacrof. Eccles. unde defunctus est; & ita ridiculum videtur hanc permutationem soli Imperatori concedere, vt temere credit August. de Imper. quæst. 110. Verba enim & ratio huius text. comprehendant quemque Principem non recognoscetem superiorem, quod multis confirmavit Affl. decis. 17. Paris. conf. 1. 1. n. 29. vol. 4.

Neque supradictis obstat text. difficilis in cap. si quis 11. quæst. 2. quia reiectis intellectibus gloss. ibi, & intellectu etiam Palea in cap. iniustum, vers. item si Reiectores 1. 2. q. 2. vt scilicet procedat in rectoribus Ecclesiarum, quem sequitur Abb. in presenti, num. viii. vbi Sicul. num. 11. repugnat enim textui in cap. statim, & in cap. Diaconi 1. 2. q. 2. vbi Prelati

Q. 2. etiamis

ABBOS
Ius Can
O. 2. 3
CIVI
15

160 Collectanea Doct. in lib. III. Decretal.

etiam tantumdem restituant Ecclesie, id tamen si in
potest in iuia alienationis, ex quibus potius impro-
bari constat, quam admissi. Reiecto igitur intellectus,
vt scilicet procedat secundum antiqua iura ante pro-
hibitionem leoninam in cap. sine exceptione 12. q. 2. id
enim defendi non posset si expendas text. illum de-
sumptum fuisse ex Concil. provinciali Agathen. c. 32.
vt refert Archiep. Tolet. in summa eiusdem Concil.
pag. 92. vbi e. 6. prohibita etiam fuit alienatio, nisi
necessitas, aut utilitas Ecclesie interueniret, qua illam
licitam readebet, licet eius verba sine subscriptione re-
ferantur in cap. huiusmodi; ver. quod si necessitas 10. q. 2.
Verior igitur videtur intellectus, vt scilicet text. pro-
cedat in fibratione & alienatione fructuum, & red-
dituum Ecclesiasticorum neglecta diuisione antiquitus
prescripta in cap. quatuor, & in cap. de redditibus, & in
cognomina, cum multis ibid. 12. q. 2. quo tempore
beneficia nondum erecta erant, vt ita sit sensus, si quis
qualibet conditione, hoc, est in quamlibet causam, &
vnum de rebus Ecclesie aliquid, id est, aliquos fructus,
& redditus prouidentes in rebus Ecclesie, alienare
praeiumpserit, id est, iniquè distraxerit, neglecta scili-
cet prædicta diuisione, verbum enim, præiumpserit, in
malam partem fecit semper accipitur, iuxta text. in cap.
si quis Episcopus 1. lib. 1. præiumpserit, 11. q. 3. & in cap.
prædicta 12. q. 2. si de sue proprio tantumdem Ecclesie
contulerit, quantu[m] vias ab ea abstulisse, tunc demum
illud præstare licet, plane verba illa, tantum quantum
abstulisse, manifeste indicant text. agere de quantitate
reddituum iniquè subtrahita, maximè si expendas
Concil. supradictum cap. prohibuisse sub variis penis
alienationem aliarum rerum Ecclesiasticorum, quem
intellectum colliges ex Nawart. in apologet. q. 1. monita
76. num. vlt.

4. *Maior fuit, vel equalis.*] Argumento huius text.
tenet Rebuss. de decimis q. 10. n. 42. fendas decimas
hodie retineri non posse à laicis nisi Ecclesiam com-
pensanterint de te maiori, vel æquali. Alienatio ver-
rei Ecclesie quod utilis non dicatur vbi ipsa Ecclesia
recipit tantum quantum dimisit, censuit Rota in *Lu-
cana bonorum* 11. Februario 1613. apud Farinac. dec. 430.
n. 6. p. 2. recent. vbi n. 5. pariter huiusmodi alienationem
utilem non dici, vbi Ecclesia dimisit bona propria ha-
bita fide de re sibi in cambium assignanda.

CAP. Ut commutationes. II.

Ex Concil. Beluacen.

1. *Commutatio facta ab antecessore in damnata
Ecclesie, seu non sernato iure, est renocanda.*
Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zab-
bar. But. Ioan. Andr. Imol. Anan. Hostiens. An-
char. Henric. Panorm. Barbat. Guid. Papa. Viulan.
in ration. lib. 3. iuris Ponif. pag. 188. Alagona
in compendio iuris Canonici, pag. 435. remissione Xi-
men. in concord. part. 2. refertur in Conc. Melden. c. 23.
tanquam ex Concil. Beluacen. vt per Burchard. lib. 3.
Decret. c. 171. Iuo. q. 3. c. 232. & Ant. August. collect. 1.
Decret. lib. 3. tit. 16. c. 2.

2. *Ab eo, qui successor est, &c.*] Notatur ad hoc, quod
bona Ecclesie à beneficiario male commutata, &
alienata per prædecessorem sunt renocanda, vt per
Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo successor, &c. 1. faciunt
plura, qua dixi ad cap. si quis Presbiterorum 6. supr. de
rebus Ecclesie non alienan.

CAP. Mancipia Eccles. III.

Ex Concil. apud Syluanectum.

Mancipia Ecclesie non possunt permutari cum
aliis mancipiis, nisi remaneant libera, quia
quod est Deo dicatum, non debet transferri ad vnum
humanum, vel nisi sint fugienda. Colligunt ex Ordin.
Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Ioan. Andr. But.
Imol. Anan. Host. Henric. Anch. Panorm. Guid. Pap.
Barbat. Viu. in ration. lib. 3. iur. Ponif. pag. 184. Alagona
in compendio iuris Canon. pag. 435. remissione Ximen. in
concord. p. 1. desumuntur ex Concil. Carisiaco, vt referunt
Burchard. lib. 3. Decret. c. 173. Iuo. p. 3. c. 234. & Anton.
August. collect. 1. Decret. lib. 3. tit. 16. c. 3.

Quod enim semel Deo consecratum, &c.] Vide reg.
semel Deo 51. de regulis lib. 6. Nawart. de iuris cleric.
§. 18. n. 7. & Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de bonis cle-
ricorum, §. 9. n. 2. & tit. de exempt. clericorum, & eorum
bonorum à muneribus publicis, §. 1. n. 1. 5.

CAP. Iniustum. IV.

Mancipia Ecclesiarum non debent redigi, ut
vnum facultarium, serui tamen fugitiui Ecclesie
possunt distrahiri. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Inno-
c. Collect. Zabarell. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host.
Anchar. But. Henric. Panorm. Barbat. Guid. Pap.
Viu. in ration. lib. 3. iuris Ponif. pag. 189. Alagona in
compendio iuris Canon. pag. 435. remissione Ximen. in
concord. p. 2. refertur à Burchard. lib. 3. Decretor. c. 174.
& ab Iuo. p. 3. c. 235. & ab Ant. Aug. collect. 1. Decretal.
lib. 3. tit. 16. c. 4.

S V M M A R I V M.

1. *Præbenda p[ro]p[ter]o precedente permutari non possunt,*
Episcopii tamen potest de loco ad locum permutare
personas.

2. *Permutatio & translatio an differant, ostenditur, &c.*

3. *Declaratur text. in presenti.*

4. *Declaratur text. in cap. cum olim, infr. hoc tit.*

6. *Permutantibus beneficia, an licitum sit inter se de
permutatione traducere, & n. 7.*

8. *Permutationes beneficiorum an possint expedire infe-
riores Prelatis, ostenditur, & n. 9.*

10. *Beneficii permutatio propria auctoritate, non autem
superioris facta, est simoniaca.*

11. *Permutatio de bonis Ecclesie debet fieri causa utili-
tatis, vel necessitatis.*

12. *Permutationes beneficiorum coram quibus fieri pos-
sint, ostenditur.*

CAP. Quæsitum. V. Vrb. III.

Commutatio Præbendarum de iure fieri non po-
test, præsertim vbi præcedit paupertas, quia il-
lud circa spiritualia, vel iis annexa semper habet la-
bem simoniae. Item Episcopus cum causa necessaria
potest permutare personas de uno loco in alium, vt
qua minus utilis est in uno loco, sit utilis in alio.
Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar.
Io. Andr. Imol. Anan. Host. Henric. Barbat. Anch.
Panor. Guid. Pap. Viu. in ration. lib. 3. iur. Canon. pag. 190.
Alagona

Alagona in compend. iuris Canon. pag. 335, remissiu
Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. refutat
ab Anton. August. collect. 2. Decretal. lib. 3. tit. 13.

cap. 1. 2. Vnde colligi videtur differentiam esse inter permutationem, & translationem, illa enim cum sit contractus reciprocus, ac proinde vnius rei pro illa mutua datio. *l. 1. ff. & C. hoc tit.* debet a parciū consensu & conventione principium accipere, *l. expedito, C. hoc tit.* atque ideo in permutatione beneficiorum rationem habeat permutationis, partium consensus desideratur, & ut ab utraque parte beneficium vicissim permittetur, quod ab ipsis partibus quantum in eis fuerit dari videatur: haec vero, scilicet personarum translatio, nihil aliud est quam vnius persona de uno beneficio ad aliud legitime facta mutatio per superiorē, ut colligitur ex *cap. scilicet frater, cum sequentibus, 7. q. 1. toto tit. de translat.* Prelati: 3. vnde non assumit vires, & substantiam suam a consensu partium, & conventione, sed ab auctoritate superioris, ut prædicta iura probant, nec semper requiriunt ut duo reciprocè transferantur, scilicet alter ad alterius locum, sed unus tantum de suo loco ad alium transferri potest, eoque discrimine inter utramque constituta videtur text. *in presenti*, probate permutationem beneficiorum, que a partium consensu initium accipit, nullo casu dari posse, tum quia text. absolute ait permutations Præbendarum de iure fieri non posse, ergo nulla, tum etiam, quia solum translatio permittit personarum, & ergo omnem permutationem negat iuxta reg. text. *in cap. nomine, de presump.* & *in l. cum prætor, ff. de indic.* Accedit quod si in hoc text. solum improbaretur illa permutatione, que auctoritate sit, nullum dubium continetur, & videbatur lex indigo, vel contra Iurisconf. *in l. quod Labes, ff. de Carbon. editio.* & in *l. ian. fin ff. ad municip.* Accedit etiam in confirmatione eiusdem sententia doctrina glossæ verbo tractare, quam *ibid.* sequitur Anchæ. *in cap. cum vniuersorum, hoc tit.* dum aut non esse licitum partibus inter se de permutatione tractare, nec quicquam ex tractatu, sed omnia officio iudicis expedire, iuxta text. *in cap. cum pridem, de partis, & in cap. nisi essent, de præbendis*, tandem sententiam probat Host. & Ioan. Andr. *in presenti*; sed vbi totum officio Superioris expeditur, potius translatio est, quam permutatione. Agitur vera permutatione beneficiorum nullo casu dari potest, sed sola translatio. Rursus permutatione tria requirent essentialiter, scilicet partium conventionem & consensum in idem a quo incipit, traditionem rei, & ut ab utraque parte res detinat, que propria dantur sit & accipientis fiat, atque ideo si aliena sit permutatione, nulla est; ut ex sententia Pedj. docet Iurisconf. *in l. 1. s. ideo, ff. hoc tit.* quicquid de ea immerito dubitent gloss. Bart. & Iaf. *num. 1. c. & ali. ibid.* at vero haec omnia tria in permutatione beneficiorum videntur deficere, deficit enim conventione seu pactio, ut ex hoc text. colligitur; & post antiquos precitatos affirmant Invol. *n. 6. Abb. ibid. in fine*, afferentes contra Hostiens. & alios supracitatos posse quidem partes de permutatione tractare, non posse tamen, seu deliberare, seu consentire, nec se ad permittendum obligare, abique labore simonie, idem vlt. gloss. verbo volentes, quam Paul. & Incl. sequuntur in Clem. unic. *hoc tit. Federic. in tract. huius tit. quaff. 3. 8. testatur communem sententiam Benedict.* Cap. *in cap. exhibita, num. 118. hoc cod. tit.* probant S. Antonini. *p. 2. tit. 1. cap. 5. §. 8. Sylvestri. in suum. verbo permutterio 2. q. 5. Angel. cod. verbo num. 4. eam redentes rationem, quod translatus deliberatum consensum non habet, conuentio vero deliberationem continet, atque ideo ex omnium sen-*

tentia illicita est, deficit etiam secundum requisitum, & tertium, scilicet ab utraque parte redditio, que eorum sit, & ex eorum traditione accipientis fiat, beneficia enim possidentium propria non sunt, ut de ipsis titulis disponant, nec ab ipsis dantur, sed a superiori, item nec renuntiari sine Prelati licentia possunt, *cap. admonet de renuntiis.* Vnde cum totum a superiori proueniat, & detur, permutatione dici non potest, sed personarum translatio, quam iura & DD. improprie nimis permutationem appellant, præsumt cum ex omnium Doctorum sententiis ob necessitatem, & utilitatem Ecclesia tantum fiat. Quibus argumentis haec sententiam in effectu probant Innoc. Host. Ioan. Andr. gloss. & Anch. *citatis locis*, quatenus autem non esse licitum de permutatione tractare, sed totum a superiori facendum esse, quod proprie translatio est, quinimo communis sententia, de qua *supra*, non multum videtur ab hoc differre, cum ex eius traditionibus potius translatio, quam permutatione colligatur, quamvis permutationis nomine vitantur.

Sed contraria sententia prior est, & secundum alle rendum dari aliquam permutationem beneficiorum, que a translatione distinguatur, idque totius Ecclesie vnius obseruat, & decreta Pontificum palam demonstrant. Pro quibus illud in primis facit quod translatio, & permutatione sub diversis titulis tractantur, & in iure diuersis appellantur nominibus; nam trans ferri personas, & permittari beneficia quasi diuersa antiqui, & noviores Pontifices appellant, ut constat ex *cap. mutationes 7. q. 1. cap. cum olim, cap. pen. & c. vlt. infra hoc tit. & in Sexto, & Clementinis*; igitur duo haec proplus diversa sunt, iuxta *l. 1. idem, C. de codicillis, Abb. conf. 57. lib. 2. Corn. conf. 104. col. 2. lib. 4. Lancell. Galli. confitut. Alexandrie, verbo legare, n. 26. Aym. conf. 6. num. 1. Menochi. conf. 257. num. 8.* Ergo concedenda est alia beneficiorum computatio, qua huius contractus ratione habeat, & a translatione sit diuersa; neque ferendum permutationis nomen semper a Summis Pontificibus translatione usurpari; confirmatur eadem sententia ex eo quod translatio non oportet ut sit reciprocā, sed plerumque vnius est ad alium locum, seu beneficium vacans, sit etiam iuris possessoribus, ut probat d. *cap. mutationes*, & facit annes DD. *vbi supra*; permutatione autem reciprocā esse debet, quasi mutua datio, & ex voluntate permutantium in eorum utilitatem sit ut probat text. *in d. cap. cum vniuersorum*, ex quibus, & aliis non licet amplius dubitare dari permutationem nostro iure, que a translatione distinguitur.

Ad text. *verbo in presenti*, quatenus inquit, commutations Præbendarum de iure fieri non posse, responderet Urbanus Pontif. *in hoc text. planè ag. re de permutatione*, que sit, & perficitur sola partium conventione, ea enim propria permutatione est, qua pactio partium perficitur re propria ab utraque parte data, que accipientis fiat, quod cum in beneficiis contingere non posse, non immerito Pontifex absolute ait beneficia permittari non posse, hoc est propria auctoritate, propter temporalia bona permutantur, pars enim potissimum in commutatione beneficiorum auctoritat superiorum tribuenda est, qui resignationem ex ea causa admittit, & resignata vicissim confert, atque ideo, cum translatio similis videatur a Summo Pontifici, *in hoc text. translatio potius*, quam permutatione dicitur, que auctoritate superioris sit, que vero propria permutatione esse poterat partim conventione & traditione perfecta in beneficiis non reperitur, & ideo nulla datur propria, & absolute permutatione in eis, quod Pontifex in hoc text. intendit, non tamen

Q. 3. inde

A. RIBOSA
I. Ius Can.
O. 2. 13.
GVI

162 Collectanea Doct. in lib. III. Decretal.

inde sequitur non posse de iure fieri permutationes præbendarum, quæ vnius contractus magna ex parte rationem habeant, & translationibus differant, quatenus à partia consensu incipiunt, & quatenus in ipsis est reciprocum beneficia dare cum alter in gratiam alterius renuntiat ex causa permutationis, & beneficia ad eos perueniant: quod vero text. ait posse personas transferri per Episcopum, ita accipendum est, ut impræi propriæ translatio appelletur ea permutatione, quæ auctoritate superioris fit, ea ratione, quia cum Episcopus renuntiandi licentiam concedat, & beneficia conferat, videntur magis translate persone, quæ permutation facta; potest etiam tentari tempore Urbani III. nondum iure Pontificum permisam fuisse beneficiorum commutationem, quæ à partium voluntate, & conventione, & utilitate initium accipere, ita ut teneretur Episcopus nullo alio stante imprædimento renuntiandum ex causa permutationis admittere, quæ conditionalis est, & resignata beneficia permutationibus, necessariæ dare; sed postea ab Innocent. III. in d. c. i. c. vniuersorum, & aliis nonribus Pontificibus id permisum fuisse, ut innuit text. in c. vnic. hoc tit. lib. 6.

Si adhuc text. in presenti, & cap. c. olim, ins. hoc tit. intelligere velimus de permutatione, quæ priuatum conventione fit, prout Gloss. & omnes DD. nomen discrepante intelligent, non ideo minus dubium aliquid lege dignum ibid. definit, agunt enim iura illa de permutatione Præbendarum, de quibus eo tempore dupli ratione poterat dubitari, primò quia sola dignitatum permutatione expresse prohibita erat, ut facetus Pontifex in hoc text. & quasi odiosa prohibitiō videbatur ad Præbendas non extendi contra verba text. in cap. maioribus ad fin. de præbend. vbi Præbendarum diuinito, & dignitatum permutatione prohibetur. Secundò, quia licet Præbenda quatenus est Canonici annexa, vel alteri spirituali officio, aut ministerio deputata, beneficium & ius spirituale appellari possit, prout in cap. dilecto, de præbend. tamen si per se consideretur, prout est portio bonorum temporalium spirituali ministerio deputata, temporalis est, ut probat text. in cap. ex literis, de probat. & cum communis resolvunt Abb. & Felin. num. 13. R. p. n. 131. in c. i. c. M. de confit. idem Abb. in d. c. maioribus, Bero. in d. o. ex his, num. 8. Cardin. conf. 126. num. 4. Gom. de grat. expellat. num. 32. Corral. de Sacerdot. part. 1. cap. 2. num. 4. quinimo Dec. in d. c. i. c. M. num. 31. contendit quod ctfi Præbenda Canonici coniuncta, ius spirituale dici non debet, quoniam illud in Canonici consistit, sic intelligens text. in d. c. dilecto, & idem repetit in d. c. maioribus, num. 7. & defendi potest, quoniam Præbenda propriæ in iure nostro vel accipitire pro ipsis possessionibus & bonis temporalibus assignatis ministris, ut in d. c. ex literis, vel pro iure percipiendi ex illis possessionibus, ut docent Archid. in c. alienationes, num. 8. 12. quest. 3. Host. in summa tit. de præbend. §. 1. Dec. in d. c. ex literis, num. 2. Quamobrem non abs re poterit dubitari an Præbenda à Canonici distincta permutatione possint propria auctoritate, quasi bona temporalia, non obstante prohibitiō de rebus Ecclesiæ non alienandis, quoniam videbatur nulla fieri alienatio si utraque Præbenda in eadem Ecclesiæ esset constituta, cum in proprietate & dominio ipsius Ecclesiæ utraque maneat post permutationem. Auget dubitationem Innocent. quem refert, & sequitur gloss. ultim. in presenti, dum ait quod si Præbenda in eadem Ecclesiæ sint, & vniiformes, hoc est, non deputata distinctis ministris, adhuc hodie auctoritate propria permutatione poterunt, cuius sententiam probat Zabar.

Hic n. 4. si sola Præbenda temporalis permittetur, & Zabar. sequitur Imol. n. 8. testatur communem sententiam Capr. in d. cap. vlt. n. 31. quam tamen non admittunt Hostiens. Butr. & Abb. in presenti, & verior est hac Hostiens. sententia, quoniam si sola Præbenda temporalis permittetur, obsecrae prohibitiō de rebus Ecclesiæ non alienandis sine auctoritate Superioris; si vero simul cum Canonici, obstat reg. 1. lib. 6. nihilominus tamen ex sententia Innoc. recepta constat non modicem fuisse dubitandi causam utrum propria auctoritate Præbenda permittantur, quam dubitationem ponit in hoc text. & definit potius ex mente, quam ex verbis Concil. Turon. de quo in d. cap. ma-

tratione permisso. Ex his verbis colligit glossa verbo 6 tractare, in c. i. c. vniuersorum, ins. hoc tit. quam ibid. sequitur Anch. mem. 6. Hostiens. Innocent. Ioan. Andri. & Imol. num. 10. in presenti, non esse licitum permutationibus beneficia de permutatione inter se tractare, sed tantummodo suam voluntatem Praetato exponere, aut supplicationem porrigit, totumque negotium ad ipso impendendum, nec posse incipere à voluntate partium, eo quod tractatus videatur habere rationem conventionis, quam text. predictis verbis quasi simoniacam excludit. Sed haec sententia neque vera est, neque aliquod probabile habet fundamentum, tractatus enim neque paclio est, neque conventionis, quia non tenet deliberatum consensum in idem qualis ad essentiam conventionis desideratur in l. 1. ff. de paclis, & nihil aliud est quam partium colloquium, quo mutua voluntas, & negotiū circumstantiae explorantur, ut intelligent utrum expediat permutatione, vel contrahere, prout in cap. tua, iuncta gloss. verbo tractare, de his, que sunt a Praetato, c. 1. de rebus Ecclesiæ non aliis, lib. 6. & ibi gloss. verbo tractatus, ergo cum leges Canonicae, principiū text. in presenti, solam passionem prohibeant, non potest ea prohibitiō ad tractatum extendi, quem neque verba, neque ratio comprehendunt. Confunditur etiam prædicta sententia ex d. c. i. c. vniuersorum, vbi partium tractatus non improbat, sed consummatum permutationis auctoritate propria.

Quare gloss. communiter recepta verbo volentes in 7 Clemencie, hoc tit. Zabar. in presenti, n. 4. & Abb. in fin. autem periculoso esse predictam sententiam, quia concessa nulla permutatione licet fieret, resolvuntque tractatus permisum esse, conventionem vero non esse licitam, quia in hoc text. improbat, continet enim deliberatum consensum, & veram videtur effere passionem, quia inter se permittare constituant; eandem sententiam probant S. Anton. p. 2. tit. 1. cap. 5. §. 8. Sylvest. verbo permutatione 2. q. 5. testatur esse communem sententiam Benedict. Capra in cap. vlt. n. 18. hoc tit. Sed neque communis haec opinio vera est, neque præ dicti recipient, sed potius afferendum licitum esse permutationibus tractare, & de permittendo connire secundum formam iuris abique dolo & fraude, quod in primis probatur, quia cum alicui aliquid licet, omnia illi licita esse debent sine quibus illud commode expediti non potest, l. 2. ff. de iuris fidic. omnium iudic. cap. præserea, de offe. deleg. ergo cum permutatione concedatur, & conuenio permitti debet, sine qua non rellē expeditur; probatur etiam haec sententia contra communem in cap. vnic. hoc tit. in 6. & Clem. vnic. cod. Vnde melius Feder. in tract. knins tit. q. 38. Collectar. in d. cap. c. olim, ins. hoc tit. in fine. Zabar. hic num. 23. quest. 39. Capel. Tolos. decif. 2. 6. Roët. decif. 20. 3. Rebuff. in praxi tit. de permitt. num. 4. Soar. num. 1. de Relig. lib. 4. de simon. cap. 32. num. 7. Valer. Reginald. in praxi fori patent. lib. 23. num. 262.

Bonacina.

De Rerum Permutatione, Tit. XIX. 163

Bonac. de simon. q. 4. §. 12. n. 5. C. 6. communiter affir-
mant licitam esse promissionem permundari, & eam
obligacionem oiriri, & a fortiori idem esse de conuen-
tione concedendum. Non obstat argumentum in con-
trarium additum ex hoc text. ibi, *pactione permisso*,
quia ex dictis respondeunt pactionem de qua hic, eam
esse intelligendam per quam aliquid temporale datur,
aut referatur, prout est pensio, quoniam ea deum
laborem continet simoniam, ut colligitur ex c. super eo,
de translat. ibi, aliquo dato, vel reteno, & ita intelligit
Sot. de iustit. lib. 9. q. 7. art. 2.

8 Episcop. [J]Hinc Innoc. Zabar, n. i. 8. Imol. n. 6. & Abb. n. 4. in praesenti, colligunt solum Episcopum posse permutations beneficiorum expedire; nec aliis inferioribus Pralatis hoc permisum esse, quantumvis ad eos institutio, & destitutio beneficiorum pertinat consuetudine, aut primitio, idem probat gloss. recepta verbo conferans in d. Clem. viii. hoc tit. Feder. in tract. huic tit. q. 2.2. Petr. de Vbald. in similis tract. n. 28. Benedict. Capra in cap. ult. n. 77. infra hoc tit. & pro regula omnes Doctores constituant, quam limitant tribus causibus, primò nisi Pralatus inferior Episcopalem habeat intenditionem; secundò nisi hoc ius permittandi beneficia specialiter praescriperit: tertio in capitulo Sede vacante, ad quem tota Episcopalis intenditio deuolutur, cap. cum olim, de maiorit. c. 3. de supp. negl. Pralat. lib. 6. idem probat Rot. noua decif. 311. Paquin. de potest. at. Capitulii, Sede vacante, p. 2. q. 2. n. 11. Cuius opinio potissimum fundamentum est, quod in hoc text. & in d. o. cum olim, infra. hoc tit. permutatione absoluere prohibetur, & ab ea prohibitione solum exceptiuit, quæ sit per Episcopum, quasi huiusmodi Episcopali dignitati specialiter concedatur, unde succedit iuri reguli quæ habet ea, quæ dignitati aliqui conceduntur ad alios non pertinere, quamvis Episcopalia iura praescriperit, ut id in visionibus probat text. in Clement. 1. sed hoc & ibi glos. verbo Ordinarius, de statu Monach. & est text. opt. in l. 1. in prime in Glos. & DD. notant, ff. de officio eius, facit c. sane de primitio, & quæ DD. scribunt in c. quoniam Abbas de officio deleg.

9. Verum contra sententia prior est, quan indi-
stincte probant Syluest, in *summa*, verbo permutat 2.
q.2. & plures relati per me de offic. & potest. Episcop.
part. 3. alleg. 9. à princip. & precipue num. 4. & inscri-
num. 1. Pro qua facit quid si hoc Episcopis tantum
specialiter fuit concepsum proper dignitatis prae-
rogativam, nec ad Capitulum, nec ad alios inferiores
transfert, quantumvis Episcopalem iurisditionem
obtinuerint, ut aperte colligitur ex d. 1. & cum com-
muni resolut Dec. in d. c. quoriam Abbatis, n. 15. Non
obstat quod in hoc text. de Episcopo tantum mentio
facta sit, quia respondeatur gratia frequentioris viss
hoc sic expressum fuisse cum de iure, & frequentissi-
mè ad eum pertinet institutio, c. omnes Bafilice 16.
q.7. c. cum ex iniuncto, de heret. vnde si quando iure
speciali ad alios pertinet, non ideo minus in hoc text.
videtur inclusi, quando enim dubi casus aliquis
gratia frequentioris viss à lege exprimitur, alij spe-
ciales, aut rād contingentes non expelluntur, iuxta
text. in Nam ad ea, f. de legib. c. 1. §. si quis ruficis, &
ibi Bald. de pace tenenda. Gloss. verbo *fronsam* in l. 1. C.
de raptu virgin. Corset. in sign. verbo frequentia, Tiraq.
de retrat. l. 1. §. 20. gloss. l. a. n. 4.
10. Iacob. Cap. 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 687. 688. 689. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 697. 698. 699. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 787. 788. 789. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 797. 798. 799. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 897. 898. 899. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 997. 998. 999. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1097. 1098. 1099. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1197. 1198. 1199. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1297. 1298. 1299. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1397. 1398. 1399. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1497. 1498. 1499. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1597. 1598. 1599. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1697. 1698. 1699. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1797. 1798. 1799. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1897. 1898. 1899. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1997. 1998. 1999. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2

10. *Labem semper continet simonia.* Notatur ad hoc, quod perimitum beneficij proprii auctoritate, non antem superiori facta, est simoniaca, ut per *Tolet. in simon. lib. 5. c. 9.* 1. *Leff. iusfr. lib. 2. c. 3. n. 10.* *Azor. iusfr. moral. p. 7. cap. 29. q. 3.* *Soar. de Relig. iur. tract. 3. lib. 4. c. 32.* *Nicol. Garc. de beneficij. p. II. c. 3. n. 57.* *Bonacinc. de simon. c. 4. S. 2. lex. n. 3.*

Si autem Episcopum causam infixerit, &c.] Notatur ad hoc, quod causa necessitatis, seu utilitatis debet fieri permutatione, ut per Boët. de c. i. 105. n. 5. Flamin. de resign. benef. lib. 1. q. 3. n. 24. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo remmittio, seu permutatione, s. dub. s. Vgolin. tab. 1 de simonia, c. 27. 5. l. n. 6. in fine, vbi ait, quod simoniam non commitit, qui ob inimicitiis, ob pestilentiem aërem, & huiusmodi causas beneficium permittat, & Gambar. ad c. 1. hoc tit. in 6. n. 9. dicit posse etiam fieri permutationem attenta utilitate personarum, modò non resulterit Ecclesiæ damnum, sed utilitas, & Azor. d. c. 29. q. 4. afferit quod licet possit fieri utilitate permittantium, tamen semper debet adesse Ecclesiæ utilitas, sicut sequitur, ut iustitia innatur. Denique Episcopum iustam causam ad permutationem debere inquirere, & de ea cognoscere, referunt Rebus in praxi benefic. tit. de permitt. n. 19. Duaren. de benef. lib. 8. c. 3. Card. Tusch. lit. P. concil. 303. n. 1. et concil. 365. n. 2. & 5. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 44.

Episcop. 1] Vel eo superior, omnis item Praelatus qui habet ius conferendi, instituendi, & à beneficio quoque Clericos amonendi, cuiusmodi sunt Abbates, & alij Praelati Episcopis inferiores, qui Episcopalem iurisdictionem conseruunt, vel primielegio habent, & nulli sunt Episcopo proxime subiecti, ut per Corras. de benef. p. 1. c. 9. n. 3. Azor. d. c. 29. q. 4. Card. Tusch. lit. P. concil. 304. Soat d. cap. 3. 2. n. 9. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 23. num. 261. Bonac. de simon. 9. 4. s. 1. 2. n. 7. Nicol. Garc. d. c. 4. min. 6. vbi n. 6. 1. resoluit, quod etiam coram Legato de Latere possunt fieri permutations, & citat Flamin. de resili. lib. 7. q. 1. 3. n. 16.

mutationes, & ciat flamin: de regn: iu: 7.9.13.m.16.
Vnde colligitur permutationem fieri non posse coram illo qui iurisdictionem Episcopalem non habet, etiam si forte alias habeat auctoritatem conferendi beneficia, ita Feder: de Senis de permitt: benefic: q.19. & 22. Soar: d.c. 32.n.14. Filliuc tratl: 45.c.7.q.8.m.22. Bonac: d.s. 12.n.7.vers: ex dictis, vbi in vers: seq. subdit quod licet approbatio permutationis facienda sit Episcopo, nihilominus si collatio ad alium pertinet, obtinendus est illius consensus, & in vers: secundo, post Soar: n.9. & Filliuc: n.20. citatis loca, tenet Episcopus volentes permutare aliqua beneficia, que ipsi possident posse permutationem facere coram Archiepiscopo, seu Pri: mate ipsorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesiis iure proprietatis possunt ad iniucem permisari, & possessiones eaurum etiam permutari possunt, & pro minus valentibus preiis suppleri.
 - 2 Contrahentes quando ex una parte rem tradendo, & ex altera rem, & pecunianam, cesserant permutacionis, vel venditionis contractum facere, ostenditur.
 - 3 Pensio ab Ordinario an possit imponi in permutatione beneficiorum ad coequandos fructus beneficij, ostenditur.
 - 4 Ordinarius an possit imponere pensionem pro bono pacis in favorem unius duorum litigantium, remissione.

C A P. Ad quæstiones. VI.

Clemens III.

Eccl^{esi}a dux pro maiori commoditate permutare possunt eorum bona, & si prouentus ynius sunt uberiores, altera infundat pecuniam ad aequalitatem,

164 Collectanea Doct. in lib. III. Decretal.

contraactu tamen refectionis pecunia, per se celebrato, ita ut cum contraactu permutationis non miscetur. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Henric. Anch. Botr. Barbar. Guid. Papæ, Panorm. Viu. in ration. lib. 3. inris Pontif. pag. 190. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 425. remissione Catal. in armor. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refutab. Anton. August. collect. 2. Decret. lib. 3. tit. 1. 3. c. 2.

Ex hoc text. colligit Abb. in presenti, n. 3. quod si duo beneficia redditibus, & bonis temporalibus inæquali permittentur, licetum erit pecuniam dare, ut bona temporalia maiora compensentur, nec pro iure spirituali dare intendatur, tandem sententiam probat Angel. in sum. verbo perm. 4. nec requirent ut necessarij sunt duo contractus separati re, & verbis, sed sufficiere ut animo distinguantur. Pro qua sententia ultra text. in presenti, illa ratio adducitur, quod simonia committi non potest nisi spirituale preio extimentur, sed vbi inæquales beneficiorum fructus sunt, manifestum est non pro iure spirituali, sed pro bonis temporalibus pecuniam illam dari, præstum si id exprimatur; ergo nihil est, quod impedit, &c.

Verum hæc opinio falsa, & periculosa, plenâq; dolo, & frandib; est, inclitique contrarium docet communis sententia DD. in presenti, vbi eleganter Zabar. n. 2. Imol. etiam n. 2. & 11. Anch. n. 2. Conar. lib. 1. vñiar. c. 5. man. 8. Adrian. quodlib. 9. art. 11. Sot. de insit. lib. 9. q. 7. art. 2. & probat text. in cap. si quis obicebit 1. queſt. 3. Negari enim non potest in his terminis pecuniam dari pro ipso beneficio, quod est ins admistrandi spiritualia, & percepienti temporalia propter illud, nec alterum ab altero separatur, qui enim pro fructibus, vel bonis temporalibus beneficij, qui absque spirituali comparati non possunt, pecuniam dat, utrumque necessario comparare intendit eo preio, ac per consequens simoniam committit, nam qui vult consequens, vult necessario antecedens sine quo illud non existit, l. ad rem mobilem, ff. de procurat. cum adductis per Polit. de subſtit. tit. de compendioſa, v. 4. & p. 2. Card. Mant. de coniſt. vñim. volunt. lib. 4. vñ. 1. n. 16.

Ad text. vero in presenti, DD. omnes proximè citati respondent, ideo ibidem permutationem sub ea forma fieri posuisse, quia Ecclesiæ non permittabantur in titulum, sed quodam proprietatem, quo easum cum iis spirituale nullum fuisset permutatum, nil mitum si redditus pecunia ad æquitatem diuersi contractus circa possessiones fieri posisset. Pro quibus facit quod hic text. agit de Ecclesiis, quas habebant Abbat. Conventuales, siveque erant ius Monasteriis vñitæ; constat autem in perpetuis Ecclesiæ vñionibus, quæ Monasteriis, aut aliis dignitatibus sunt, vel titulum beneficij vñiti penitus extingui, & tunc nihil aliud quam sola proprietas redditum, & bonorum temporalium amplius consideretur, prout resoluunt Zabar. in Clement. vñic. q. 8. de sequestrat. possess. Rota decif. 219. in vñis, DD. in Clement. vñi. de reſcript. Caffad. decif. 2. de vñionib. & decif. 3. de iudic. Gom. in reg. de infirmis, q. 15. Mandos. ibid. q. 10. Paris. conf. 30. n. 19. lib. 3. aut vñionem ita fieri, ut perpetuus Vicarius in beneficis vñitis relinquatur, prout iure fieri debet, ut per text. in c. de monachis, & in vñ. exirpanda, q. qui vero de præbend. Concil. Trident. sess. 7. de reform. c. 7. & hoc etiam calu temporalis tantum transferuntur, & ius spirituale penes Vicarium perpetuum manet, siveque quoconque modo in specie huius text. Ecclesiæ fuerint vñitæ, apud Abbat. quæ res temporales erant, ac proinde licitum fuit

sub ea forma pecuniam dare, quemadmodum licetabit partem fructuum vñius beneficij, seu locum parochie cum altera simili parte committare data pecunia, eo quod res temporales tantummodo existantur. Verum adhuc ex iis egregia subitorit dubitatio, nam si Ecclesiæ quodam proprietatem permittabantur, & quasi redditus, & bona temporalia erant penes monasteria, proculdubio videbatur dicendum vno, & codem contraactu Ecclesiæ illas cum suis bonis data pecunia ad æquitatem permittari posuisse absque villa simonia labi, cum sola pars fructuum monasteriorum permittata fuisset, nec oportebat distinguere contraactus: at vero Pontifex cancri inbet ne contractus miscantur, præcipitque ut per se permittantur, possessiones autem in diuerso contraactu redditus pecunia, vnde innuit in ea permutatione Ecclesiæ in aliis spirituale fuisse, propter quod non poterat contraactus coniungi, atque ideo contra DD. aut dicendum Ecclesiæ hic in titulum permittari, aut alia reddenda ratio propter quam contraactus sententur.

Quapropter Zabarel. & Imola dicit locis, respondent ideo hic potuisse pecuniam dari, quia possessiones a titulo spirituale erant separatae, & quasi bona temporalia monasteriorum permittabantur, quando vero beneficia in titulum permittantur, non potest de temporalibus diuerso contraactu permittatio fieri, quia attento spirituale disiungit nequem, sed difficitatem non solvant, adhuc enim dubitamus quare Ecclesiæ in permutatione inbetatur per se fieri nulla data pecunia, cum in ea permutatione nihil præter temporales redditus, & bona reciprocè dentur: item virget quod si beneficiorum possessiones auctoritate Pratali ex insta causa & separari possunt, & data pecunia vendi, aut permittari, sic quemadmodum manifesta frans fieri censemur si tituli beneficiorum per se permittantur, & codem tempore, & inter eisdem personas bona temporalia in diuerso contraactu data pecunia, codem etiam modo videbatur dicendum non fuisse licitum absque dolo, & fraude ab eisdem personis contractus sub ea forma separari in hoc text. Vnde Sot. d. loco, intelligit in presenti non dari pecuniam numeratam quasi præmio, sed pensionem in fructibus maioris Ecclesiæ sua confititam, quod absque simonia fieri posse ait ex auctoritate superioris: sed verba text. manifestè ostendit.

Ego vero aduentendum dixi quod quamvis in permutatione Ecclesiæ iure proprietas, nec titulus beneficij nec ins aliud spirituale transferatur, sed quasi pars quedam fructuum, & honorum temporalium monasteri vñiusque reperiuntur, tamen in ea bona duplicitas generis distincta ratione, scilicet decima, & primis, que nomine Ecclesiæ significantur in hoc text. item & alia bona stabilia, que hic possessiones appellantur, ut in e. vñ super. s. possessiones, de rebus Eccles. non alien. I. queſt. 5. ff. de verbis. signific. inter hæc autem bona illud interesse, quod decima, & primis quamvis à titulo spirituali beneficij separata verè temporales sint, prout cùm in commendam, vel in vñionem datur, nihilominus cum natura sua ad sustentationem Sacerdotum, & Ministrorum Ecclesiæ sint deputata, iuxta text. in c. 1. & in c. decimas 16. queſt. 7. sacris canonibus quasi res spirituales sententur, itavt nec alacris possideri possit ins decimandi, cap. probibens, de decima. cap. cuiusdam, que de prof. nec de ipso quasi de bonis temporalibus data pecunia pacisci licet, ut aperte probat text. in cap. vñimo, de rerum permit. cap. altare cum precedentib. 1. q. 3. possessiones aetem & bona mobilia, & immobilia temporalia omnino iudicantur, atque ideo pre-

tio

tio possunt vendi, & permutari ex iuxta causa & de-
bita solemnitate, ut constat ex toto tit. de rebus Ecclesie
non alienand. His suppositis dicendum mihi est in hoc
text. quoad proprietatem permutari, sed tamen quia
decimas & primitias ob rationem supradictam inter
Canonico pro spiritualibus habentur, iubet Summum
Pontificem ut a possessionibus separantur, & per se fiat
Ecclesiarum permutatione, ne contra ius Canonicum
pro iure decimandi pecunia data videatur, possessiones
pro vero diuero contractu, quoniam prelio astimari
possunt, semper tamen auctoritas superioris erit ne-
cessaria, ut haec alienatio fiat.

² *Illi autem, &c.*] Ex hoc text. colligunt Bart. Ias. &
alij quos refert, & sequitur Couar. variar. lib. 2.c. 4.n. 9.
quod quando contrahentes, ex una parte rem tra-
dendo, & ex altera rem & pecuniari, nullum nomen
tacit, vel expressum huic conuentioni adscriferunt,
in principio est quod maius sit, nempè pecunia, an
res, quae simul cum alia re permutatur, si enim pecu-
nia maior sit, erit venditionis contractus, nam in his
terminis supposito quod aliunde non constat de alia
peculiaris applicatione, & relative ipsius pecuniae, illa
plane eo ipso quod excedit, censenda est, ut princi-
pialis respectu praeedita re, seu facti; si vero pecunia
excedatur a praeedita re, vel facto, permutationis no-
men habebit huiusmodi contractus, iuxta reg. deduci
solitam ex text. in l. queritur ff. de fato hominum; quae
quidem resolutio licet efficaciter non probetur in hoc
text. ut optimè aduerit Pinell. in rubr. C. de rescind.
vendit. p. 2. c. 2. n. 13. in se vera est, ut post Rip. in l. 2.
n. 4. ff. si certum petatur, & alios propè innumeros re-
latos a Tiraq. de verrata lignag. §. 39. gloss. 1. n. 9. & 10.
& post Panorm. h. mon. 4. Affl. decis. 72. n. 2. & 4.
tradunt Anton. Gomez. variar. tom. 2. c. 2. n. 10. Aymar.
rubr. num. 117. ff. de legat. 1. Pinell. d. c. 2. num. 4. & 16.
Richard. in §. item pretium, Instit. de empt. n. 15. Molin.
de instit. rr. 2. diff. 3. 36. col. 4. post med. Conan. comment.
iuris Civilis, lib. 7. c. 5. n. 3. Mozz. de contractib. sub tit.
de empt. art. 5. n. 18.

Vel sic ad qualitatem, &c.] Ergo in permutatione
beneficiorum ad coequandos fructus utriusque be-
neficij permutati potest pensio imponi ab Ordinario,
quod tenet Nauar. consil. 43. de simon. n. 4. Valent. 2. 2.
tom. 3. diff. 6. q. 16. parv. 3. Franc. Leo in thesauro fori
Ecclesiast. p. 2. c. 7. de pensiob. num. 27. Piafec. in praxi
vona Episcop. p. 2. c. 5. n. 125. Leff. de instit. lib. 2. cap. 34.
n. 205. verf. tertio. & c. 35. n. 101. & seq. Quamvis pro-
babilitate non caret contraria opinio, que assert in
hoc casu sine auctoritate Papa pensionem imponi
non posse, ex quorum numero sunt Vgolin. Philarch.
Corrad. Zecch. & Ludonic. Carbo. quod refert, & se-
quuntur Nicol. Gare. de benefic. p. 1. c. 5. n. 345. & Soar. de
Relig. tract. lib. 4. c. 34. n. 16. accedit Azor. in instit. moral.
p. 2. lib. 7. c. 29. q. 15. vnde pariter evenit ut beneficia
quamvis inqualia in temporalibus permutari non
possint cum pensione, aut alia re prelio astimabili
coram Episcopo, seu alio inferiore Papa, etiam si pen-
sio, aut alia res temporalis exigatur ratione beneficij
pinguior, quod cum tenuiori permutatur, ita sot de
instit. lib. 9. q. 5. art. 2. & q. 7. art. 2. Nauar. in man. cap. 2. 3.
n. 100. verf. 3. Couar. lib. 1. variar. c. 5. n. 8. & seq. Soar. d.
c. 34. n. 10. Filliunc. tract. 45. c. 7. q. 11. Valer. Reginald. in
praxi fori parv. lib. 2. 3. n. 264. Bonac. de simon. q. 4.
§. 12. n. 10. & si haec ultima sententia magis placuerit,
responderi poterit primam sententiam in hoc text.
non probari, cum ut aduerit Couar. lib. 1. variar. c. 5.
n. 9. eius decisio tractet de permutatione Ecclesiarum
quoad earum bona temporalia, non quoad titulum,
intervale spiritualia: eodem ferè modo respondet Soar.
n. 16. & Bonac. d. n. 10. in fine.

Ad illud verò, quod possit Ordinarius pro bono pa-
cis ad extinguendam litem inter dnos coram ipso su-
per eadem beneficio litigantes, ex causa quod unus
cedat alteri, referuare pensionem super eiusdem bene-
ficij fructibus in favorem cedentis, vide Franc. Leo
d. c. 7. n. 28. Nicol. Gare. d. c. 5. a. n. 348. Azor. d. p. 2. lib. 8.
c. 6. q. 1. Soar. d. lib. 4. cap. 51. n. 20. Raph. de la Torre de
Relig. tom. 2. q. 100. art. 5. diff. 1. 2. Bonac. d. q. 4. §. 15.
n. 9. & resoluta ad cap. n. 15. effent, de proband.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia sua perdit, qui ea propria permittat, incto-
ritate, & n. 2.
- 2 Publice errorem fassus misius punitur.
- 3 Clerici ususario comparantur.
- 4

C A P. Cùm olim. VII.

Innoc. III.

Beneficia sua perdit qui ea propria permittat ancto-
ritate. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc.
Collect. Zabarel. Ioan. Andr. Imol. Anan. Butr. Hoff.
Henric. Anch. Panorm. Barbat. Guid. Papa, Viu.
in ration. lib. 3. iuris Pontif. pag. 101. Alagona in compend.
iuris Canonici, pag. 435. remissi Ximen. in concord.
p. 2. refutur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 3.
tit. 15. cap. vni.

Hanc candem conclusionem post Petr. de Perusio,
Zechium, & Lessium ex hoc text. colligit Nicol. Gare.
de benefic. p. 1. c. 4. n. 58. vbi n. 59. afferit hodie videri
ipso iure eis primiti per Extrahag. cum detectabile, de
simonia.

Suum publicè fateretur errorem.] Et sic mitius pa-
nitu, ut latè deducit Tiraq. de penis tenper. c. 30. à
princip.

In gloss. Diffinitiū, vlt. ibi, cùm quasi ususario Cle-
rici comparantur, Communiter recipitur ex Palat. in re-
pet. rubr. de donat. inter virum, §. 66. n. 20. Vide tamen
Menoch. consil. 66. n. 32. & de arbitri. casu 43. n. 35. Fr.
Emman. quaf. Regal. tom. 3. q. 74. art. 4. verf. quinta ratio.
Azor. instit. moral. p. 2. lib. 1. cap. 8. à princip. Molin. de
prinog. lib. 2. c. 10. n. 43. Valafec. de partit. c. 36. n. 4. Cald.
Pereira de resoluti. p. 1. 5. n. 43. & de empt. c. 16. n. 1.
D. Baubo. in 1. dñiorio. in princ. p. 2. n. 53. ff. soluto ma-
trim. & plures alios quos refert Cened. ad Decretales,
collect. 12. n. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Permutatio beneficiorum si completa est ex una par-
te, & per alteram, stat quo minus impleatur, resti-
tuuntur pars ad suum.
- 2 Minor lesus in resignatione beneficij an restitutur,
ostenditur.
- 3 Simplicitati succurrendum.
- 4 Permutatio debet fieri auctoritate superioris.
- 5 Beneficium obentum ex causa permutationis si euin-
catur, agit euincit ad suum.
- 6 Beneficium resignans ex causa permutationis non po-
test ad illud redire sine nova collatione.

C A P.

A RIBOSA
Ius Can
O. 2. 3.
GVI
18

CAP. CUM VNIUERSORUM. VIII.

1. **P**ermutatio beneficiorum si completa est ex una parte, & per alteram stat quominus impleatur, tunc datum est auferendum a possessore, & restitendum primo, & hoc ut venia detur simplicitati, nam aura subuenient deceptis, non decipientibus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabarell. Joan. Andr. Batur. Imol. Anan. Host. Anchur. Casal. in amor. Guid. Papa. Henric. Panorm. Barbat. Vitian. in ration. lib. 3. iuris Pontif. pag. 192. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 436. remissio Ximen. in concord. p. 2. referunt ab Ant. Aug. collect. 3. Decret. lib. 3. sub tit. de prebend. 2.

2. **C**um igitur deceptis, &c.] Ergo minor laesus in resignatione beneficij restitutur, de quo vide Cour. vir. lib. 1. c. 5. n. 3. ad finem, vbi dicit quod hic ex aequitate potius quam iuris rigore subvenient fui maiori decepto in renuntiatione beneficij Ecclesiastici ne decipientibus iura fauorem exhibere videantur, late Flamin. lib. 3. q. 7. a. n. 39. vbi n. 45. citat hunc text. Menoch. remed. 10. recip. n. 104. Pute. p. 1. decif. 437. & p. 43. decif. 9. in antiqu. Peregr. de iure fisci, lib. 5. tit. 2. n. 46. Soar. de Relig. lib. 4. de simonia, c. 32. n. 2. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 7. c. 20. quiescit vlt. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo lesus, n. 38. & 39.

3. **S**implicitati venia, &c.] Ergo simplicitati succurrendum, ut per Palat. in alleg. barefisi, §. 4. col. 4. Hippol. sing. 450. Tiraq. de penit. temper. causa 11. quando est contraria dolositati, quia haec non improbatur, gloss. verbo simplicitatem, in cap. si cupis 14. q. 1. gloss. verbo simpliciter, in l. vlt. §. tales staque, C. de fuit. Alciat. lib. 1. paradox. c. 6. Menoch. de arbitr. casu 193. ex n. 1. Illust. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. sedculo 12. n. 1. dist. 30.

4. **L**icet ipsi per se, &c.] Notatur ad hoc quod permutatio debet fieri auctoritate superioris, & licet Clerici inter se tractare de permuto liberè, & licet valeant, per se tamen permutare beneficia nullo modo possint, de quo vide Nauar. cons. 42. n. 1. de simonia, Vgolin. de simonia, tab. 1. c. 27. §. 2. late Soar. d. c. 32. Azor. p. 2. lib. 7. c. 29. q. 3. 4. & 19. Less. de iust. lib. 2. c. 34. n. 196. & c. 35. n. 10. Nicol. Garc. de benef. p. 11. c. 4. n. 56.

5. **N**isi restitui faciat eisdem.] Notatur ad hoc, quod si beneficium, obtentum, ex causa permutationis evincatur, agit eniçus ad suum, de quo vide Rebuff. in praxi, titulo de permut. n. 2. 5. in concordat. tit. de collat. §. volumus, verbo permutationis, Cald. Pereira de empione, & vendit. c. 31. n. 4. 2.

6. **I**n gloss. Simplicitati, ibi, sed T. dicit quod non potest eam per se repeter. Notatur ad hoc, quod quando beneficium vacat renuntiatione facta ex causa permutationis, non poterit ad illud redire renuntians sine noua collatione, etiam permuto non sequatur, seu non teneat, nec habeat effectum, ut per Selv. de beneficiis, p. 3. q. 2. 4. Rebuff. d. tit. de permut. n. 1. 1. & 26. & de pacificis possessoribus, n. 166. Corral. de benef. p. 1. c. 8. n. 9. Mafard. de probat. concl. 140. n. 3. quanvis contrarium teneant, imo quod permutantes possint redire ad sua beneficia ab illo nova collatione, si permutatione non habuit effectum Flamin. de resign. lib. 1. q. 14. n. 12. Ceuil. commun. contra commun. q. 561. a. n. 6. Azor. d. c. 29. q. 21. Less. d. c. 34. n. 195.

SUMMARIUM.

1. **S**pirituale cum temporali permutari non potest.
2. **D**eclaratur text. in presenti.

3. **C**onciliantur text. in presenti, & in cap. nisi essent, de prebend. & numeris seqq.

CAP. Exhibit. IX. & vlt.

Gregor. IX.

Spirituale pro temporali commutari non potest. 1. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Joan. Andr. Batur. Imol. Anan. Host. Anchur. Barbat. Henric. Panorm. Guid. Papa. 2. Barbat. Vlt. in ration. lib. 3. iuris Pontif. pag. 192. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 436. remissio Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Super quibusdam decimationibus. 1. Text. hic dum 2 prohibetur videtur, ne derur aliquod tempore per viam permutationis pro decimis, intelligendus est de iure decimandi, quod spirituale est, non vero de exemptione à solutione decimorum, vt aduerterit Moneta de decimis, c. 5. n. 130. vbi dicit hoc satius patere in presenti, dum hic non vultur nomine decimorum, sed decimationum.

Tangam in arbitrios extitit compromissum, &c. Dis. 3 facilis. Iam text. hic reputatur dum in eo datur arbitrium, quo Abbas, & Conventus coguntur huius super decimis cedent, eo adiecto quod aduersarii impetrat à Rege quantitatem decem milliarum solidorum solvendam eidem Conventui, insurgit enim difficultas ex textu celebri in cap. nisi essent 2. 1. de prebendis, vbi validum est arbitrium, quo alter ex litigantibus super Prioratu huius cogitur pro bono pacis, & utilitatis, receptis annuatim viginti libris de redditibus Capituli, & quadraginta de prouentibus Prioratus. Rem componere nituntur Doctores omnes vtrbique, vt per Suar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de simon. c. 34. & n. 16. & potius c. 5. 1. d. n. 17.

In primis Batur. in c. 2. de arbitris, n. 3. distinguit inter illam compositionem, quia temporale datur pro beneficio, vel simili spiritualibus annexo, vt aduersarii huius cedant, interuenientem tamen legitimam superioris auctoritatem, & inter illam, que auctoritate superioris facta non est, sed vel partium, vel arbitrorum, in quos compromittitur, vt primo eafu valeat comppositio, & sic intelligantur d. cap. nisi essent, non sic dicendum in secundo, & ita text. in presenti, & in d. c. 2. recte procedant. Sed vir inter antiquos non leuis auctoritatis, manifeste confutatur, primò quia si regere ad iura haec attendatur, nullibi diversa compromissi forma reperiatur: deinde quia vtrbique compositione auctoritate arbitrorum, seu ab ipsis arbitris, non verò à partibus fuit celebrata, patet ex text. in presenti, ibi, arbitrii sunt, quid si dicti Propositus obincaret, &c. & ex d. c. 2. ibi, qui iam dicto M. fauentes prebbytero precepissent, &c. & c. d. cap. nisi essent, ibi, hoc secundum prouidentiam intelligitur esse precepit ex arbitria potestat, &c. Deinde confutatur, quia si partes termini proponantur vtrbique, nempe pecuniam datum eis pro beneficio, vel simili spiritualibus annexo cui ceditur, vtraque ratio simoniaca est, ita ut superioris presentia, auctoritate nequeat cohonitari, gloss. verbo illicite, & ibi communis in cap. cim. pri. dem 4. de pacif. cum his, quae in idem expedit Suar. d. c. 4. n. 10. in princ.

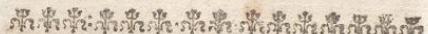
Explora predicta Batr. concordia, Maior. in 4. dist. 2. 5. q. 5. ad 4. quem refert Soar. d. c. 51. n. 1. 7. ad finem, arbitratur in dicto cap. nisi essent, propterea arbitrorum ordinationem valuisse, quia nullum tempore datum fuit pro spirituali, sed vni ex litigantibus adindicatus fuit prioratus, alteri vero pro bono pacis penitus in titulum beneficij, quod fieri potuit à indicibus

indicibus delegatis, argum. cap. pro illorum 22. cum concord. citatis a glori. vti. ibidem de probend. Sed nec haec concordia placet, ex plerisque enim corruit, primo, quia non constat arbitris, quamvis ex delegata in inflictione processerint, concessam esse potestatem creandi pensionem in titulum beneficij, vt patet; secundo, quia si in titulum beneficij pensio data fuit, oportebat illam fore perpetuam quod accipientem, prope est de natura beneficij, quod tamen text. ille negat, ibi, ista quid defunctio Prioris, successor ipsius ad permutationem quadriginta librarum minimis teneatur, & ibi, sed persona Prioris maneat obligata, &c.

Quare Soar. d. c. 51. à n. 21. praemissa distinctione inter pensiones spirituales, que dantur Clericis, qua Clerici sunt, ad titulum beneficij, & inter temporales, que dantur ad effectum temporalem absque illo titulo spirituali, de qua distinctione immediebat egerat antea n. 20. ruelus subdistinguit in fola temporale pensione, vel enim Prelatus arbiter constitutus ex suo officio, & prouidentia indicat expedire quod imponeatur, & tunc licet potest temporalem pensionem impone, dummodo hoc non faciat ad partis requisitionem, neque ex aliqua inter litigantes antecedente conventione, & in hoc priori membro intelligit recte procedere dictum cap. nisi essent, sic ab omnibus intellectum, vt ille ait, expendente verba text. ibi, haec secundum prouidentiam intelligitur praeceptum ex arbitraria potestate, & ibi, non quidam ex pactione partium, sed ex iussione indicum, &c. Vel eurus Prelatus arbiter pensionem temporalem imponeat ad partis requisitionem antecedente inter litigantes conventione, & tunc nullatenus potuit impone, sed statim fuerat ab illo conuentio reprobad, & sic in effectu intelligit procedere text. in presenti, & in d. c. 2. de arbitris, & in d. cap. cim pridem 4. de partibus, rationem differentia considerat, quia partium conuentio speciem primum habet, & cum in eadem spirituale, & temporale insimil concurrant, magnum est periculum quod ab ipsis partibus unum pro alio detur, iuxta reg. cap. vlt. de partibus, cap. quam pio 1. q. 2. c. 2. cap. Mattheus 2. 3. de simonia, fecus dicendum in iudice, qui ratione proprii officij prae sumitur rectam habere intentionem, cap. in presentia 6. de remuniat. Verum salutis pace tanti vici, & sapientissimi praceptoris, eius distinctio sic absolute concepta recipi non potest, nam si attendatur nec in hoc text. nec in d. c. 2. proponitur quod ante arbitrorum iudicium, vel in ipsa actu arbitrandi antecederet conuentio aliqua inter litigantes quod unius beneficium, vel aliud spirituallibum annexum retineretur, alter vero temporale soleret, vel illud a Rege impetraret, sed hoc solum ab ipsis arbitris nulla praecedente conuentio fuit indicatum, quod clarè paretur si signatim iura haec percurrantur.

His igitur, atque aliis explosis, cum rectum iter habemus in re non multum difficult, non est cur denios queramus anfractus, & ita pro predictorum iurium concordia dicendum est cum D. Thom. in 4. dist. 2. 5. 9. 3. art. 2. q. 1. in resp. ad 7. & 2. 2. q. 1. 100. art. 2. ad 5. & Soar. d. lib. 4. de simonia. c. 50. in principiis dupliciter contingere posse quod temporale detur aduersario, vt liti cedat, vel aliter a grauamine defusat, aut enim is, qui dat ius, habet quæsumum in spirituale, vel annexo; vel iuris alicui nullum eidem ius quæsumum est: primo casu pro bono pacis, vel alia insta causa licita est datio temporalis, & in eo loquitur text. in d. c. nisi essent, vbi arbitrii beneficium adiudicaret illi, qui ius habebat, pater ex verbis text. ibi, habeat Prioratum, & ibi, secundum iuritiam videtur esse statutum in secundo vero casu quando nullum ius quæsumum est, tunc neque etiā ex indicum inferiorum auctoritate licere potest, quo

casu procedit text. in presenti, nam cum in eo non constet ius decimandi ad P. pertinere, & res sit hinc inde dubia, simoniacum fuit arbitrium, quo P. maneat cum iure decimandi sub conditione si à Rege impetrat permissionem monasterio concedi, sic enim permutation fieret de spirituali ad temporales, quod iure improbat, vt text. habet. Ratio differentia est, quia quando ius quæsumum proponit, qui temporale dat pro bono pacis, vel alia iusta de causa, non dicitur spirituale emere pro temporali, quippe cum iam sibi quæsumum sit, solum remonet grauamen postea illatum super spirituale, quod suum est, ac subinde cum temporale non detur pro spirituali, nulla simonia labes involvitur. longe tamen & omnino diversa contingit in secundo casu, quia cum dans temporale, spirituale ipsum de novo consequtatur, nullumque ante ius habuerit, iam propriè dicitur emere ius ipsum spirituale pro temporali, quod quidem indicat presentia cohonestari non potest, vt colligitur ex text. in presenti.

De Fendis.

TIT. XX.

UPER hanc rubric. scripserunt Zabari. Ioan. Andr. Imola, Anania, Anchari. Panormitan. Henric. Canis. Guillerm. Durand. in breuiario iuris Canonici, fol. 100. Petr. de Rauennae in compensatio iuris Canonici, Martin. Melnart. in epistole Decretal. fol. 113. Dan. Venator in analysi methodica iuris Ponific. à pag. 423. Goffred. & Hoffm. in summa huius rit. Alexand. Caffan. & Anast. Germon. in paratibus ad quinque libros Decretal. Barthol. Cartag. in exposti titul. iuris Canonici, Zypre. in analytica postrema iuris Ecclesiast. enarrat. pag. 211. omnes sub hoc rit.

De hoc tit. particulares edidere tractatus Francisc. Sonfbexius tom. 10. tr. 1. Doctor. p. 2. fol. 123. Franc. Curt. inn. ibid. fol. 43. Iacob. de Ardinzone ibid. p. 1. fol. 225. Iacob. de S. Georgio ibid. p. 1. fol. 179. Ioan. Baptista Caccialpns ibid. p. 1. fol. 10. Petr. de Bellapert. ibid. p. 1. fol. 2. Petr. de Rauennate ibid. p. 2. fol. 10. Vdalricus Zafius, Martinus Freccchia, Matthæus VVesembicus, Gerardus Nigrus, Franciscus Duarens, Obertus de Orto, Henricus Röenthal, Marcellus Bonns, Franciscus de Amicis, Nicolaus Intrigiolius, Ludouicus Schraderus, Petrus Nicol. Mozlius, Nicolaus Baratterius, Stephanus Forcatulus.

Feudi recognitio Laurentius Syluanus d. tom. 10. tr. 1. D. D. p. 1. fol. 70.

Fendi concessione Petr. Greg. Messinensis.

Fendi in causa quid sit index, Amadeus à Ponte d. tom. 10. p. 2. fol. 195.

Feudalibus seruitiis, & de Sabfeudis, Andreas Kolk.

Feidis, hominiis, & vasalibus Egidius Magister tom. 1. tr. 1. Doctor. p. 2. fol. 436.

Feudorum generibus, & qualitate Ioan. Thomas de Martines eod. tom. 10. p. 1. fol. 132.

Feudorum iure Guillermus Hannetonius, eod. tom. 10. p. 1. fol. 162. Petrus Gondelinus, Hermannus Vulterius, Franciscus Hottomanus.

Feudorum vñibus Martinus de Silimanis cum Baldi addit. d. tom. 10. p. 1. fol. 2.

Feudorum præludia Guerinus Pisonus eod. tom. 10. p. 1. fol. 97.

Feudo

RBOSA
Ius Can
O. 2. 3.
GVI
18